

7. Převádí-li se vlastnictví usedlostí, k nimž přináležejí i pozemky z jiných obcí katastrálních (přespolní), buďtež v návrhu knihovního usnesení tyto přespolní pozemky podle čísel parcelních uvedeny, aby i evidence katastru změny vlastníků v operátech katastrálních vyznačiti mohla.

8. Je-li s vlastnictvím usedlosti spojeno právo vlastnické na nemovitosti ve zvláštních knihovních vložkách zapsané, budiž okolnost tato v návrhu usnesení knihovního rovněž s ohledem na evidenci katastru pozemkového připomenuta.

Vůbec se všem pp. kolegům vřele doporučuje, aby, majíce na zřeteli zájem svých klientů a snažíce se ulehčiti soudům, návrhům knihovních usnesení věnovali bedlivou pozornost.

Pocta zesnulému prvnímu prezidentu správního soudu Dru. Ferdinandu Pantůčkovi.

Ve schůzi notářské komory v Praze, konané dne 28. února 1925, věnoval prezident Dr. Jaroslav Čulík neobyčejně vřelou vzpomínku prvnímu prezidentu správního soudu Dru. Ferdinandu Pantůčkovi, oceniv seculární význam zemřelého jakožto zakladatele a organisátora nejvyššího správního soudu jakož i jeho vynikající kvality právnické, které tolik přispěly ke konsolidaci našeho státu na poli správního práva; vděčně vzpomenuť komorní prezident Dr. Čulík též zvláštní přízně, již veliký zesnulý dařil stav notářský.

Ve schůzi odbočky »Praha«, Spolku notářů československých, téhož dne konané, starosta Dr. Václav Černý, navazuje na projev komorního presidenta, připojil se k těmž za jmenovanou instituci v plném obsahu.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Byla-li po zrušení společnosti s ruč. obm. zapsána již v obchodním rejstříku firma likvidující, nemůže tato firma »v likvidaci« dojíti již změny.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 4. listopadu 1924 RI 863/24. Obchodní soud v Praze Firm 11267/24.)

Oповěď firmy »X, společnost s ruč. obm. v likvidaci se sídlem v Karlíně« o zápis změny firmy byl zamítnut a zamítnutí to rekursním soudem potvrzeno. Důvody: Usnesením společnosti nastalo dle § 84 č. z. zák. č. 58/1906 ř. z. zrušení společnosti a nastoupila likvidace (§§ 89 a 94 cit. z.) ku provedení likvidačních úkonů. Tim byla přetržena pravidelná obchodní činnost společnosti a zaniklo používání staré firmy bez likvidačního dodatku. Zapsáním likvidace jest tedy vyznačeno, že jde o zaniklou společnost, která již jako kupec neprovozuje obchody a také firmu neznamená. Proto přičilo by se účelu likvidace, aby zaniklá společnost, která již obchodů neprovozuje, změnila znění firmy.

Poukaz na smlouvu o povinnosti škrtnutí jmena X ve firmě nemůže na tomto stavu nic měniti, neboť právě dodatkem »v likvidaci« jest vyznačeno skončení pravidelné obchodní činnosti společnosti a nastávající úplně vymazání společnosti v rejstříku, s čímž propůjčovatel jmena musil počítati.

Dovolacímu rekursu nebylo vyhověno. Důvody: Usnesení v odpor vzaté, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu rejstříkového není ve zřejmém odporu ani se zákonem ani se spisy, není také zmatečné a není proto dovolací rekurs dle § 16 cis. pat. z 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. odůvodněn.

Vzhledem k vývodům dovolacího rekursu dlužno uvést ještě toto:

Jest sice pravda, že likviduje společnost a nikoli firma. Leč z toho ještě nikterak nevyplyvá, že by byla změna firmy ve stadiu likvidace společností přípustnou. Napadené usnesení právem zdůrazňuje, že jde o společnost dle § 84 č. 2 zák. ze dne 6.

března 1906 č. 58 ř. z. zrušenou, a že proto nemůže již měniti dosavadní firmu, pod kterou obchody provozovala.

Nerозhodné jest, že i společnost v likvidaci provozuje obchody, neboť rozsah jejich je obmezen účelem likvidace (§ 90 cit. z.). Ostatně dosavadní firma byla důsledkem zrušení společnosti nahrazena firmou likvidační, tedy v podstatě jinou firmou, která již dle svého pojmu do skončení likvidace nemůže doznati změny.

Nelze také přehlédnouti, že změna firmy je změnou společenské smlouvy (§§ 4, 9 cit. z.). Tato smlouva pozbyla však zrušením společnosti potud významu, že poměry společníků mezi sebou i proti společnosti, jakož i právní poměry této vůči třetím osobám řídí se dle předpisů zákona až do skončení likvidace, pokud z ustanovení o likvidaci a z jejího účelu neplyne nic jiného (§ 92 cit. z.). Proto i funkce valné hromady jest ve stadiu likvidace obmezena jen účelem této, k čemuž samozřejmě změna původní, vlastně již neexistující firmy nenáleží.

Dovolací rekurs nemohl se potkati s úspěchem.

Dr. Kasper.

Komanditní společnost může býti komplementárkou jiné komanditní společnosti.

Cizozemská akciová společnost může býti komandistkou tuzemské komanditní společnosti bez průkazu o tom, že byla k obchodování v tuzemsku výslovně připuštěna.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 15. července 1924 RI 524/24. Obchodní soud v Praze Firm 5408/24)

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu podanému proti usnesení jímž potvrzeno bylo zamítnutí opovědi firmy společností komanditní.

Důvody: Není tu předpokladů § 16 cis. pat. z 9./8. 1854 č. 208 ř. z. byt i nebylo lze souhlasiti ve všem s právním názorem nižších stolic.

Především nelze sdíleti náhledu, že by komanditní společnost nemohla býti komplementárem jiné komanditní společnosti.

Praxe a částečně i nauka ustálila se po dalším kolísání v ten rozum, že veřejným společníkem veřejné společnosti mohou býti nejen osoby fyzické, ale i právnické, ano že mohou jimi býti i společnosti veřejná a komanditní. Nejvyšší soud přistupuje v tom směru ke stanovisku, jež zaujal bývalý vídeňský nejvyšší soud v rozhodnutí z 20. června 1906 č. 10078, zapsaném do repertoiru nálezů pod č. 194, poukazuje zejména k tomu, že zákon účastenství společností veřejných a komanditních na veřejné společnosti nevyklučuje a nelze zejména k opáčenému úsudku dospěti ani z čl. 111 a 164 obch. z., dle nichž řečené společnosti mohou provozovati obchody pod svou firmou, čímž nikterak ještě není řečeno, že by společnosti ty nemohly jiným způsobem nabývatí práv neb býti zavázány. (Srovn. čl. 114 obch. z.) Názor tento dochází také opory v zákoně ze dne 10. června 1903 č. 133 ř. z. o revidi výdělkových a hospodářských společenstev, jehož § 1 nařizuje revidi ve všech případech, ač členství je omezeno na fyzické osoby, či vztahuje se též na korporace neb obchodní společnosti, čímž výslovně uznává, že obchodní společnosti mohou býti členy společnosti. Není proto důvodu, proč by nemohla býti veřejná nebo komanditní společnost také společníkem veřejné společnosti.

Může-li však býti komanditní společnost veřejným společníkem veřejné společnosti, může zajisté býti i komplementárem jiné komanditní společnosti, neboť v obou případech rozsah jejího ručení jest-tyž, ručí totiž celým svým jměním.

Oba nižší soudy přezkoumávající v té příčině zápis komanditní společnosti »X spol. s ruč. obm. a spol.«, která má býti komplementárkou nové komanditní společnosti, pokládají dále za nepřipustno, aby cizozemská akciová společnost byla komandistkou tuzemské společnosti komanditní, neprokáže-li, že byla ve smyslu cis. nařízení z 29. listopadu 1865 č. 127 ř. z. k obchodování v tuzemsku výslovně připuštěna.

Ani tomuto právnímu názoru nelze přisvědčiti. Cis. nařízení, k němuž nižší soudy poukazují, upravuje připuštění cizozemských akc. společností a komanditních společností na akcie k provozování obchodů v tuzemsku.

Účast těchto společností na tuzemské komanditní společnosti jako komandistek není však provozováním jich obchodů, nýbrž prostou účastí kapitálovou, vkladem (§ 150 obch. z.) bez jakéhokoliv vztahu ku provozu vlastních jejich obchodů a věc má se stejně tak, jako kdyby se vkladem účastnila cizozemská osoba fyzická, kde se také nežádá zvláštního připuštění.